

ŠKOLNÍ VZDĚLÁVACÍ PROGRAM

pro základní umělecké vzdělávání

Platnost dokumentu od 1. 6. 2021

Školní vzdělávací program **FLOW – Základní umělecké školy a Střediska volného času, se sídlem Třešňová 386, PSČ 252 43 Průhonice** pro základní umělecké vzdělávání vydává na základě zákona č. 561/2004 Sb., Zákona o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), § 5, odst.1, ředitel školy.

Obsah

1. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE	3
2. CHARAKTERISTIKA ŠKOLY	4
2.1 Počet oborů, velikost	4
2.2 Historie a současnost	4
2.3 Charakteristika pedagogického sboru	5
2.4 Dlouhodobé projekty, regionální a mezinárodní spolupráce	5
2.5 Vybavení školy a její podmínky	5
3. ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE	6
3.1 Zaměření školy	6
3.2 Vize školy	6
3.3 Zabezpečení vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami	7
4. VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE	7
5. VZDĚLÁVACÍ OBSAH UMĚLECKÝCH OBORŮ	11
5.1 Hudební obor	11
5.1.1 Přípravné studium před 1. stupněm	12
5.1.2 Přípravné studium před 2. stupněm	14
5.1.3 Základní studium	14
5.1.3.1 Studijní zaměření – Sólový zpěv	14
5.1.3.2 Studijní zaměření – Sborový zpěv	18
5.1.3.3 Studijní zaměření – Hra na kytaru	23
5.1.3.4 Kytarový seminář	27
5.1.3.5 Hudební nauka	28
5.2 Taneční obor	30
5.2.1 Přípravné studium před 1. stupněm	31
5.2.2 Přípravné studium před 2. stupněm	32
5.2.2.1 Studijní zaměření – Taneční výchova	33
6. ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI	41
7. VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH	41
8. HODNOCENÍ ŽÁKŮ A VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY	41
8.1 Zásady a způsob hodnocení žáků	42
8.2 Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků	44
8.3 Kritéria žáka pro postup do vyššího ročníku	44
8.4 Oblasti vlastního hodnocení školy	44

1. IDENTIFIKAČNÍ ÚDAJE

Název ŠVP:

Školní vzdělávací program pro základní umělecké vzdělávání FLOW - ZUŠ

Předkladatel:

Název školy: FLOW - Základní umělecká škola a Středisko volného času

Adresa školy: Třešňová 386, 252 43 Průhonice

IČO: 05 825 423

RED_IZO: 691 010 307

IZO_ZUŠ: 181 086 409

Zařazení do sítě škol: 1. 9. 2017

Ředitel školy: PhDr. Mgr. Marek Vraný

E-mail: info@flowzus.cz

Tel.: 777 740 581

Web: www.flowzus.cz

Zřizovatel:

Název zřizovatele: PRO PRŮHONICKÉ DĚTI, z.ú.

Adresa: Třešňová 386, 252 43 Průhonice

IČO: 228 94 616

E-mail: info@krouzky.cz

Tel.: 777 133 639

Vysvětlivky:

ZUŠ = Základní umělecká škola

SVČ = Středisko volného času

Datum vydání: 1. 6. 2021

Podpis ředitele a razítko:

2. CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

2.1 Počet oborů, velikost

FLOW - Základní umělecká škola a středisko volného času (dále jen „škola“) nabízí pro základní umělecké vzdělání dva obory:

- Hudební obor (HO)
- Taneční obor (TO)

Celková schválená možná kapacita žáků je 400.

2.2 Historie a současnost

Škola nabyla svou právní subjektivitu k 1. 9. 2017 a navazuje na tradici svého zřizovatele, společnosti PRO PRŮhonické Děti z.ú., která je personálně spjata se společností Kroužky o.p.s.

FLOW - Základní umělecká škola a Středisko volného času je školská právnická osoba, která v prvních třech letech působení, tedy do školního roku 2020/2021, uskutečňovala pouze zájmové vzdělávání podle zákona č. 561/2004 Sb. o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), vyhlášky MŠMT č. 74/2005 Sb., dalších právních předpisů v platném znění a v souladu se zřizovací listinou. Počínaje školním rokem 2020/2021 zahájila také poskytování základního uměleckého vzdělávání, dále jen „škola“. Cílem školy je poskytovat základní umělecké a zájmové vzdělání všem účastníkům bez diskriminace, s důrazem na rozvoj individuálního nadání a zájmu žáka. Prioritou školy není tedy jen poskytovat prostor pro trávení volného času pro účastníky zájmového vzdělávání, ale nabídnout zajímavou koncepci základního uměleckého vzdělání a prostřednictvím pedagogického působení formovat nové umělecké osobnosti v souladu s tímto Školním vzdělávacím programem. Škola se také zaměřuje na prevenci rizikového chování dětí a mládeže.

Škola nabízí v oblasti základního uměleckého vzdělávání hudební obor a taneční obor, a to v těchto předmětech:

Hudební obor

- PHV (Přípravná hudební výchova)
- Sólový zpěv
- Sborový zpěv
- Hra na kytaru

Taneční obor

- PTV (Přípravná taneční výchova)

V plánu je postupně otevírat další studijní předměty a přípravné zájmové oblasti.

2.3 Charakteristika pedagogického sboru

Pedagogický sbor je tvořen absolventy konzervatoří, středních uměleckých škol, vysokých uměleckých a pedagogických škol, výkonnými umělci. Pedagogický sbor je aktivní a profesionálně činný, pedagogové působí jako výkonní umělci, buď jako sóloví hudebníci, nebo členové různých hudebních těles.

Pedagogové splňují předepsanou odbornou kvalifikaci, vedení školy usiluje o jejich další profesní a odborný růst. Jejich počet a odborné zaměření plně pokrývá šíři nabídky pro vzdělávání ve všech uměleckých oborech.

2.4 Dlouhodobé projekty, regionální a mezinárodní spolupráce

Naším záměrem je vybudovat vlastní projekty a stát se součástí dlouhodobých národních i mezinárodních projektů a účastnit se různých soutěží nejen ve Středočeském kraji či v Praze.

Škola připravuje také vlastní vystoupení, koncerty v místě působení.

2.5 Vybavení školy a její podmínky

K samotnému výkonu umělecké činnosti využívá škola pronajatý majetek. Tento majetek je udržován a obnovován a všechny pronajaté movité i nemovité věci splňují přísné legislativní předpisy, které se na ně v rámci vzdělávacího procesu vztahují. K dispozici jsou také učebny s klavírem.

Pracoviště školy jsou dostupná vzhledem ke svému umístění veřejnou dopravou a v okolí je také možnost parkování při vlastní dopravě. Vybavení učeben odpovídá potřebám studijního předmětu.

Žáci pracují ve zdravém prostředí školy podle platných hygienických a bezpečnostních norem. Zejména aktivní práci, tvůrčím prostředím a otevřenou, přátelskou komunikací škola chrání žáky před násilím, šikanou a dalšími patologickými jevy. Klima školy je bezpečné, podnětné a motivující.

Vedení školy sídlí v části nájemního bytu v centru Prahy. Sídlo zde mají i partnerské organizace školy. K větším poradám a setkáním nejen pedagogického sboru využívá škola právě tyto prostory. V případě potřeby setkání se zákonnými zástupci využívá také pronajaté prostory na partnerských školách.

Veškerý nemovitý majetek potřebný k řízení a organizaci uměleckého vzdělání má škola pronajat či propůjčen od dalších právnických osob. Škola nevlastní žádný movitý či nemovitý majetek.

V oblasti informačního systému, škola využívá vlastní vnitřní informační systém, který byl speciálně vyvinut pro partnerskou organizaci Kroužky o.p.s. Ten umožňuje řešit nejen CRM systém evidence účastníků vzdělávání, ale i přehled plateb školného, plánování a komunikaci.

Okomentoval(a): [MW1]: Jak aktualizovat tento odstavec? Již není pravda k 1.6.

Informační systém je také přizpůsoben k samostatnému sdílení příslušných informací se zákonnými zástupci. Pedagogové vedou třídní knihu a průběžně informují zákonné zástupce o uměleckém vzdělávání prostřednictvím e-mailu nebo prostřednictvím dalších on-line nástrojů.

Škola má zřízen vlastní intranet, prostřednictvím kterého sdílí důležité interní dokumenty s pedagogickým sborem a využívá MS Teams nejen pro případnou distanční výuku žáků.

Škola má vlastní webové stránky www.flowzus.cz a využívá sociální sítě, primárně Facebook pro sdílení důležitých informačních sdělení. Tyto kanály používá ke komunikaci s veřejností i zákonnými zástupci.

3. ZAMĚŘENÍ ŠKOLY A JEJÍ VIZE

3.1 Zaměření školy

Záměrem vedení školy je navázat na úspěšnou tradici partnerských organizací a nabídnout nejen zájmové vzdělávání, ale inspirující základní umělecké vzdělání a směřovat tak žáky k jejich vlastním cílům či připravovat jedince na profesionální uměleckou dráhu nebo k talentovým zkouškám na školy s uměleckým zaměřením.

Záměrem je být důvěryhodným partnerem pro partnerské základní školy, prostřednictvím kterých škola v daném regionu působí a rozšiřovat jejich základní vzdělání o základní umělecké vzdělání. Cílem je být důvěryhodným partnerem pro zákonné zástupce (rodiče) a být první volbou pro uměleckou výuku jejich dětí.

Zaměření školy je také utvářeno prostředím, kde škola působí. Region, kde škola působí, je v dobré dostupnosti do hl. města Prahy, a tedy s příležitostí bohatého kulturního obsahu a dynamicky pulzujícím životem ve všech uměleckých oblastech, které Praha jako hlavní město skýtá.

Škola nabízí umělecké vzdělání, jehož obsahem je na jedné straně získání dovedností v jednotlivých uměleckých oborech, na druhé straně rozpoznání hodnoty uměleckých děl, formování vkusu a porozumění tomu, co nám umění nabízí pro náš osobní život.

Cíle:

- Podporovat rozvoj každého zájemce a rozvíjet jeho dovednosti k umělecké komunikaci
- Navázat spolupráci se základními školami v regionu
- Rozšiřovat nabídku oborů a studijních předmětů

3.2 Vize školy

Škola má vizi vybudovat ze školského zařízení důvěryhodnou organizaci, která bude poskytovat vzdělání v souladu se zákonem č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním,

středním a vyšším odborném a jiném vzdělání (školský zákon), vyhlášky MŠMT č. 74/2005 Sb., dalších právních předpisů v platném znění a v souladu se zřizovací listinou.

Cílem je rozvíjet pozitivní klima a pohled na moderní uměleckou školu postavenou na tradičních hodnotách umění, rozšiřovat důvěru mezi žákem a pedagogem i zákonným zástupcem a rozvíjet individuální zvláštnosti každého jedince.

Budoucnost školy spočívá v rozvíjení dosažené úrovně vzdělávání a výchovy ve všech uměleckých oborech. Chceme být školou užívající přirozené metody vyučování se zachováním vnímání působení uměleckých činností na rozvoj osobnosti člověka.

Výchovně-vzdělávací proces školy směřuje k absolventovi, který je kultivovanou osobností s názorem, který umí vyjádřit prostřednictvím umění.

3.3 Zabezpečení vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

Škola se chce podílet na vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a ve výuce preferuje individuální přístup k jednotlivým žákům.

4. VÝCHOVNÉ A VZDĚLÁVACÍ STRATEGIE

Jsme škola, ve které je velmi důležitý vztah pedagoga a žáka i pedagoga a zákonného zástupce. Je zřejmé, že jen za intenzivního a interaktivního osobního vztahu pedagoga a žáka a spolupráce se zákonnými zástupci je možné přirozenou cestou vést vzdělávání dítěte k určitému stupni uměleckého vzdělání. Vedeme žáky ke schopnosti porozumět sám sobě a umět využívat své já a jeho vliv na vlastní osobní rozvoj.

Působíme na osobnost žáka tím, že rozvíjíme jeho sebevyjádření, vedeme ho k samostatné tvořivosti a kreativnímu myšlení a dáváme mu možnost argumentace. Důraz klademe na kladné vztahy ve skupině (vzájemnou pomoc, respekt k odlišnostem, spolupráce na všech úrovních, ohleduplnost). Výrazným rysem naší školy je vzájemná spolupráce a úzké propojení mezi partnerskými organizacemi.

Strategie pro kompetenci k umělecké komunikaci

HUDEBNÍ OBOR

- seznamujeme žáka s nástrojem, vysvětlujeme problematiku hry na zvolený nástroj, jeho historii, vývoj, stavbu, části, způsob a možnosti využití v hudbě, vedeme žáka k trpělivosti a společnému překonání náročných začátků
- vedeme žáka k sebehodnocení
- prosazujeme individuální přístup k žákovi, kromě jeho rozumových možností hodnotíme i jeho fyzické dispozice a od nich odvíjíme správné držení těla i nástroje při hře, dbáme na postavení rukou, učíme dítě vnímat tělo i nástroj jako jeden celek
- aktivně zapojujeme žáka do výuky, aby měl možnost se individuálně projevit a vyjádřit svůj názor, dáváme žákovi prostor pro experimentování

- vysvětlujeme, aby žák pochopil logiku věci, proto využíváme a volíme různé metody a postupy, aby žák co nejlépe pochopil a osvojil si to, co se od něj očekává, a učíme žáka, jak má samostatně přistupovat ke studiu nástrojové hry
- důraz klademe na druh hudby, která žáka zajímá
- skladbu učitel sám interpretuje, případně ukáže žákovi různé druhy interpretace
- učíme žáky rozpoznat kvalitu a přiměřenost interpretace
- přibližujeme žákovi stylové období, ve kterém byla skladba složena, seznamujeme ho s autorem uměleckého díla
- seznamujeme žáky s uměleckým dílem v podobě audionahrávek, případně doporučujeme návštěvy koncertů, následně s žákem diskutujeme se žákem o hodnotě díla

TANEČNÍ OBOR

- předáváme žákovi teoretické a praktické vědomosti o tanečních technikách, které slouží k uměleckému (tanečnímu) vyjádření
- vedeme žáky ke správnému držení těla, zvládnutí různých tanečních technik a zejména ke schopnosti prezentovat tanec ve skupině
- vedeme žáka k vyjádření vlastních postojů, myšlenek a názorů prostřednictvím tanečního umění
- umožňujeme žákovi, aby se podílel na vytváření vlastního nebo společného cíle – choreografie
- vedeme žáka k sebehodnocení
- posuzujeme kvalitu, srovnávání a hodnocení tanečních výkonů jednotlivců a skupin (záznamy i prožitky tanečních vystoupení jednotlivců i skupin)
- posuzujeme kvalitu choreografie (vč. formy, kostýmů, použité hudby) tanečního díla
- otevřeně komunikujeme ve skupině, střídáme u žáka působení v různých rolích ve skupině

Strategie pro kompetenci osobnostně sociální

HUDEBNÍ OBOR

- vysvětlíme potřeby pravidelné domácí přípravy (ve spolupráce s rodiči), podstatu, důležitost a pravidelnost cvičení, logiky a smysluplnosti postupů, srovnáváme s jinými profesemi, kde je zapotřebí pravidelný trénink
- zjednodušujeme žákovy domácí přípravy užitím cvičebních prvků, zdůrazňujeme, co je v daném období nejdůležitější cvičit, vysvětlujeme, že úspěšnost výsledku není jen v délce, ale v metodě, poctivosti a nápaditosti přípravy, způsobu nácvičku a zapojení intelektu, zdůrazňujeme důležitost zpětné vazby
- vedeme žáka k sebehodnocení
- k lepším výkonům motivujeme žáka slovním hodnocením, pochvalou, příležitostmi prezentace před druhými
- podporujeme účast žáků na vystoupeních i mimo rámec koncertů školy, vysvětlujeme důležitost vystoupení, motivujeme žáka, aby žák měl radost z vystoupení, postupně získával zkušenosti před publikem

- připravujeme žáka pro veřejnou prezentaci, připravujeme způsob prezentace
- žáka, který hraje nebo zpívá v hudebním kolektivu, učíme pracovat v různých rolích (být podřízený i řídit), žák se učí role rozdělovat
- vedeme žáka, aby přizpůsobil svůj výkon a pojetí hry k výkonům svých spoluhráčů
- rozvíjíme schopnost pohybovat se v konkurenčním prostředí a konkurencí motivovat k lepším výkonům

TANEČNÍ OBOR

- vedeme žáka k tvořivosti a otevřené prezentaci vlastních názorů a myšlenek prostřednictvím tance
- vytváříme příznivé podmínky pro komunikaci, učitel a žák tvoří vzájemně se respektující dvojici, v příjemném prostředí přímo a otevřeně komunikují
- práci ve skupině chápeme jako prostředek sociálního kontaktu
- vychováváme k aktivní spolupráci, při tvorbě společného díla rozděluje učitel role ve skupině, žáci je střídají a učí se role efektivně přidělovat
- vedeme žáky k formulování vlastních myšlenek a názorů, jejich vyjadřování a obhajování, vedeme žáka, aby se nebál projevit názor otevřeně, nesvázaně a prostřednictvím netradičních výrazových prostředků, aby nelpěl na vzoru, ale vyjádřil názor jinak
- motivujeme slovním hodnocením v hodinách
- podporujeme žáky v tvůrčí aktivitě při tvoření choreografií při výuce
- motivujeme žáky k veřejným vystoupením, srovnávání výkonů a soutěživosti

Strategie pro kompetenci kulturní

HUDEBNÍ OBOR

- učíme žáka mít pozitivní vztah k hudbě bez rozdílu žánru a umění
- učíme žáka, aby měl chuť sbírat, vyhledávat, třídít informace, srovnávat, učit se poslouchat a tvořit novou hudbu
- učíme žáka rozpoznat umělecký styl a pochopit, že hudba rozvíjí lidské vnímání a porozumění
- snažíme se vést žáka k citové vazbě k nástroji, jakožto prostředku hudebního vyjadřování, aby ho měl rád a dobře se o něj staral
- vedeme žáka k účinkování na koncertech a kulturnímu chování
- zapojujeme rodiče do spolupráce se školou a do podpory školy v jejích aktivitách
- vedeme žáka k tomu, aby nastudované skladby dokázal interpretovat i po delším čase a vracel se k nim, aby se staly stálou součástí jeho repertoáru
- individuálně přistupujeme ke každému žákovi s plným vědomím toho, že z něj nemusí být profesionální hráč, a snažíme se, aby hudba byla jeho životním koníčkem
- snažíme se vést žáka k dalšímu hudebnímu vzdělávání
- učíme žáka, aby svými hráčskými schopnostmi podpořenými způsobem prezentace dokázal zaujmout posluchače, aby v průběhu hry s posluchačem dokázal komunikovat

TANEČNÍ OBOR

- seznamujeme žáky s choreografiemi různých tanečních stylů a období
- poskytujeme žákovi přehled o vývoji tance a tanečních technikách různých období
- zajišťujeme, aby žák veřejně vystupoval na kulturních akcích pořádaných školou, tanečních soutěžích a při jiných příležitostech, řady z nich se žák účastní současně jako divák
- učíme žáka rozeznat kvalitu, hodnotit kvalitu choreografie jako celku (vč. výtvarné stránky, kostýmů, použité hudby) a učíme ho porovnávat
- učíme žáka formulovat hodnocení výkonu (vlastního, spolužáka, skupiny)
- vedeme žáka k chuti experimentovat a podílet se na tvorbě choreografií
- umožňujeme žákovi získané vědomosti prezentovat, popř. je využívat v dalším studiu
- navštěvujeme s žáky kulturní zařízení – taneční představení, divadla apod.

5. VZDĚLÁVACÍ OBSAH UMĚLECKÝCH OBORŮ

5.1 Hudební obor

Charakteristika hudebního oboru (podle RVP ZUV)

Hudební obor umožňuje žákovi prostřednictvím soustavného vzdělávání, aktivní a poučené interpretace, vlastní tvorby, poznávání hudební kultury a osvojením si základních teoretických znalostí využívat hudbu jako prostředek vzájemné komunikace i osobního uměleckého sdělení.

Vzdělávací obsah hudebního oboru je členěn do dvou vzájemně provázaných oblastí – *Hudební interpretace a tvorba* a *Recepte a reflexe hudby*.

V oblasti *Hudební interpretace a tvorba* (vyučovací předměty hra na „hudební nástroj“, sólový zpěv, ... a další) si žák formou individuální výuky osvojuje hru na nástroj a zpěv. Žák získává elementární hudební návyky a dovednosti a následně je rozvíjí nejen jako sólista, ale i jako spoluhráč v hudebním kolektivu.

Vzdělávací oblast *Recepte a reflexe hudby* (vyučovací předmět hudební nauka) umožňuje žákovi orientovat se ve světě hudby, využívat a přenášet zkušenosti, dovednosti a vědomosti získané z praktických činností do vnímání hudby, prostřednictvím aktivního poslechu pak poučeněji interpretovat hudební dílo a kriticky je hodnotit.

Vzdělávací obsah hudebního oboru je dále specifikován v jednotlivých vzdělávacích zaměřeních.

Studium hudebního oboru je rozčleněno na přípravné studium (1 rok), základní studium 1. stupně (7 let) a základní studium 2. stupně (4 roky), před základním studiem 2. stupně může být realizováno jednoleté přípravné studium.

Kritéria pro zařazování žáků do stupňů vzdělávání a do ročníků:

- Do přípravného studia jsou zařazovány děti od 6 let
- Do I. stupně studia jsou zařazovány děti od 7 let
- Do II. stupně studia jsou zařazovány děti od 14 let.

Do přípravného studia jsou přijímáni uchazeči, kteří prokáží předpoklady ke vzdělávání.

Do základního studia I. a II. stupně a studia pro dospělé jsou přijímáni uchazeči na základě úspěšného vykonání talentové zkoušky a doporučení přijímací komise, jejíž členy jmenuje ředitel školy. Talentová zkouška může být nahrazena úspěšným ukončením základního studia předcházejícího stupně.

Do studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin přijme žáka ředitel školy na návrh učitele hlavního předmětu.

Do přípravného a základního studia mohou být výjimečně přijati mimořádně nadaní uchazeči, kteří nedosáhli stanoveného věku. Uchazeči, kteří překročili věk 7 let pro první stupeň a 14 let pro druhý stupeň studia, mohou být podle výsledku talentové zkoušky přijati do některého z vyšších ročníků základního studia.

Žák, který je přijat do II. stupně bez předchozího absolvování I. stupně studia je dle svých schopností zařazen nejprve do přípravného studia, které trvá jeden rok. Zde získává vědomosti a dovednosti k tomu, aby mohl zahájit studium II. stupně na základě vytvořeného vzdělávacího programu.

- Přihlásí-li se ke studiu žák starší, než je spodní limit uvedený v předchozích bodech, je zařazen do ročníku odpovídajícímu jeho schopnostem, dovednostem a mentálnímu vývoji na základě komisionální zkoušky.
- Přejde-li žák v průběhu studia na jiný nástroj, začíná plnit osnovy daného nástroje od ročníku, který odpovídá jeho schopnostem, dovednostem a mentálnímu vývoji na základě komisionální zkoušky.
- Žák může ve výjimečných případech postoupit do vyššího ročníku v pololetí na základě komisionální zkoušky.
- Pokud žák v průběhu studia začne studovat hru na další hudební nástroj, je vyučován podle učebních osnov "hra na nástroj" platných pro ročník odpovídající jeho úrovni a schopnosti splnit výstupy daného ročníku.

5.1.1 Přípravné studium před 1. stupněm

Přípravné studium ke vzdělávání v základním studiu před 1. stupněm je zaměřeno na přípravu ke hře na nástroj nebo k sólovému zpěvu a je realizováno individuálně nebo ve skupinách maximálně po 4 žácích. Probíhá formou přípravné hudební výchovy (PHV).

Cílem PHV ke vzdělávání v základním studiu 1. stupně je správné podchycení zájmu dětí o hudbu a správná volba hudebního nástroje, odpovídající možnostem a schopnostem dítěte.

Hravou formou odpovídající věku dětí se v PHV soustavně rozvíjejí hudební schopnosti, dovednosti a návyky, podněcuje se tvořivost dětí v elementárních činnostech pěveckých, instrumentálních, hudebně pohybových a poslechových a zjišťuje se, sleduje a usměrňuje zájem dětí o další studium hudebního nástroje na škole.

Přípravné studium není povinné a není zárukou ani podmínkou pro přijetí dětí do 1. ročníku základního studia.

Jednoleté přípravné studium má tento učební plán:

Učební plán

	I. pololetí	II. pololetí
Přípravná hudební výchova	1	1
Příprava ke hře na nástroj nebo přípravná hlasová výchova	-	1

Učební osnovy PHV

Obecné – přípravná hudební výchova:

Žák:

- zvládá základy kultivovaného zpěvu a základy správného dýchání
- má vytvořenou zásobu písní lidových i umělých
- opakuje jednoduchá i složitější rytmická i melodická cvičení
- ovládá použití Orffova instrumentáře
- interpretuje hrou na tělo rytmus, metrum a akcent při zpívané písni a používá je v dvojhlase a trojhlase
- umí napsat G klíč
- čte a zapisuje noty v jednočárkované oktávě v G klíči
- pozná a vytleská základní rytmické hodnoty
- po poslechu jednoduchých skladeb hudebního repertoáru dokáže vystihnout tempo a náladu skladby

Příprava ke hře na klavír

Žák:

- je seznámen s hudebním nástrojem a pojmenuje základní části nástroje
- ovládá správné sezení u nástroje
- orientuje se na klaviatuře – zná názvy bílých kláves a dokáže je vyhledat
- rozezná výškový rozdíl dvou předebraných tónů podle sluchu
- seznamuje se s notovým zápisem

Příprava ke hře na kytaru

Žák:

- je schopen popsat nástroj a jeho hlavní části
- ovládá správné držení nástroje
- rozezná dle sluchu výškový rozdíl dvou předebraných tónů
- zvládá hru na prázdných strunách

Příprava ke hře na zobcovou flétnu

Žák:

- pojmenuje základní části nástroje
- rozezná výškový rozdíl dvou předebraných tónů podle sluchu
- rozpozná podle sluchu vysokou, hlubokou a střední polohu nástroje
- hraje v diatonickém rozsahu G-D

Příprava k sólovému zpěvu

Žák:

- stojí vzpřímeně a uvolněně
- zřetelně vyslovuje texty studovaných písní (případně jsou odstraňovány drobné logopedické vady)
- učí se správné výslovnosti
- umí jednoduše doprovodit píseň za pomoci Orffových nástrojů a jejich výběrem dokáže vystihnout charakter a náladu písně

5.1.2 Přípravné studium před 2. stupněm

Přípravné studium ke vzdělávání v základním uměleckém studiu 2. stupně je jednoleté a je určeno pro žáky od 14 let, kteří neabsolvovali 1. stupeň studia hry na nástroj či sólového zpěvu.

Jednoleté přípravné studium (PS):

Učební plán

	I. pololetí	II. pololetí
Přípravná hudební nauka	1	1
Příprava ke hře na nástroj nebo přípravná hlasová výchova	0	1

Učební osnovy jsou shodné jako u 1. stupně.

5.1.3 Základní studium

5.1.3.1 Studijní zaměření – Sólový zpěv

Každý z nás nosíme v sobě nenapodobitelný hudební nástroj – lidský hlas. Zpěvák, jako jediný hudebník, má možnost na své posluchače zapůsobit nejenom barvou a krásou svého hlasu, ale i přesvědčivou deklamací textu skladby.

Při výuce zpěvu v nižších ročnících dbáme o zachování přirozeného dětského hlasu, ve vyšších ročnících klademe důraz na správnou hlasovou hygienu a klasickou pěveckou techniku. V průběhu celého studia se naši žáci seznámí se všemi hudebními žánry.

Žáci rozvíjí své hudební schopnosti a dovednosti (hudební sluch, rytmické cítění, hudební paměť), učí se poslouchat svůj hlas, uvědomovat si jeho kvalitu (rozsah, objem, barvu) a ovládat

svůj hlas ve všech hlasových polohách.

Žáci mají možnost se připravit k přijímacím zkouškám na konzervatoře nebo vysoké školy pedagogického zaměření. Získané zkušenosti a dovednosti mohou všichni absolventi uplatnit jako

amatéři (ve sborech, komorních uskupení nebo sólově) nebo si zvolit profesionální směr, jehož

předpokladem je úspěšné zvládnutí kultivovaného hlasového projevu (sólová pěvecká dráha, učitelství, herectví apod.).

Učební plán:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.
Sólový zpěv	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Sborový zpěv			1	1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka	1	1	1	1	1						
CELKEM	2	2	3	3	3	2	2	2	2	2	2

Poznámky:

Forma výuky sólového zpěvu je individuální nebo skupinová.

Forma výuky hudební nauky a sborového zpěvu je kolektivní.

Na doporučení pedagoga a po schválení ředitelem je umožněno žákům začít s výukou předmětu Sborový zpěv již v nižších ročnících.

Sborový zpěv je vyučován dle učebních osnov studijního zaměření.

Učební osnovy – Sólový zpěv

Sólový zpěv zahrnuje Techniku zpěvu, Zpěv z listu, Zpěv vícehlasu, které jsou zařazovány do výuky dle potřebného rozsahu. Pedagog na základě individuálních potřeb žáka směřuje k naplnění očekávaných výstupů a klíčových kompetencí.

Základní studium – 1. stupeň

1. ročník

Žák:

- zná správný pěvecký postoj
- klidně se nadechuje
- zvládne základní prvky výslovnosti vokálů a konsonantů při zpěvu
- zpívá ve své přirozené hlasové poloze a dynamické síle
- nadechuje po frázích, rozezná dobrý a špatný nádech v rámci písně
- zpívá s klavírním doprovodem
- zazpívá jednoduché lidové a umělé (dětské) písně v adekvátním rozsahu

2. ročník

Žák:

- zřetelně vyslovuje text studovaných písní
- zpívá hlasová cvičení v rozsahu kvinty ve své přirozené hlasové poloze
- zná základní dynamiku a agogiku
- zpívá jednoduché písně, které odpovídají jeho schopnostem
- zvládá zpěv s doprovodem s melodickou linkou
- se studované písně učí zpaměti

- zahraje na klávesový nástroj jednoduchou melodii jednou rukou
- zná legatový zpěv
- osvojuje si správnou dechovou techniku a měkké nasazení tónu
- spojuje notový zápis se zpívanou melodií

3. ročník

Žák:

- při zpěvu stojí vzpřímeně, ale přitom je uvolněný
- dodržuje kratší pěvecké fráze
- čistě intonuje
- zná způsob měkkého nasazování tónů
- používá správnou artikulaci
- na klávesový nástroj hraje jednoduché skladby oběma rukama
- používá dynamiku (p – mf) a agogiku
- zpívá lidové a umělé písně, které odpovídají jeho schopnostem, věku a hlasovému rozsahu
- při zpěvu s doprovodem rozlišuje předebru a dohru
- nadále si upevňuje správnou dechovou techniku a měkké nasazení tónu

4. ročník

Žák:

- při zpěvu dodržuje správný pěvecký postoj
- používá prodloužený výdech
- měkce nasazuje tóny shora
- klidně a dostatečně se nadechuje, tak aby dodržel pěveckou frázi
- zná základy hlasové hygieny
- zahraje akordický doprovod k hlasovému cvičení
- zvládá zpěv s doprovodem, který neobsahuje melodickou linku
- dokáže intonovat intervaly do kvinty
- přečte z listu jednoduchou melodii

5. ročník

Žák:

- používá dechovou techniku
- používá legatový zpěv
- tóny nasazuje měkce a opřeně na dechu
- podle svých možností si rozšiřuje svůj hlasový rozsah
- používá dynamiku a agogiku
- zná solmizaci

- orientuje se v jednoduchém dvojhlasu
- dokáže intonovat intervaly do oktávy

6. ročník

Žák:

- zvládá měkké a opřené nasazení tónu
- dodržuje pěvecké a hudební fráze
- správně artikuluje
- pěstuje svůj kultivovaný pěvecký projev
- při interpretaci využívá celou dynamickou škálu a přiměřené výrazové prostředky
- orientuje se v notovém zápise vícehlasých skladeb

7. ročník

Žák:

- dodržuje pěvecký postoj, ovládá a používá dechovou techniku
- vědomě dodržuje zásady hlasové hygieny
- podle svých možností má rozšířený hlasový rozsah
- ve skladbách dbá o svůj kultivovaný projev, respektuje hudební a pěvecké fráze
- volí adekvátní výrazové prostředky, rozliší styl a žánr skladeb
- při vokalizačních cvičeních používá i solmizaci
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby různých stylů a žánrů podle svých hlasových možností
- s jistotou interpretuje svůj part ve vícehlasých skladbách a orientuje se v notových zápisech

Základní studium – 2. stupeň

1. ročník

Žák:

- tóny nasazuje na dechové opoře
- při studiu skladby dodržuje pěvecké a hudební fráze
- při interpretaci volí adekvátní výrazové prostředky, dynamiku a agogiku
- studuje vokalizační cvičení, používá solmizaci
- interpretuje skladby různých stylů a žánrů

2. ročník

Žák:

- uvědoměle pracuje se správnou dechovou technikou
- podle svých možností má vyrovnány hlasové rejstříky
- ví, jak si samostatně rozčlenit pěvecké fráze podle daného textu
- interpretuje vícehlasé skladby a orientuje se v jejich notovém zápise
- zná základní pěveckou literaturu

3. ročník

Žák:

- se umí samostatně rozezpívat
- používá bel canto a má vyrovnaný hlas v celém svém rozsahu
- studuje složitější vokalizační cvičení
- se při korepetici aktivně podílí na konečné podobě studovaných skladeb
- prohlubuje své znalosti základní pěvecké literatury
- si samostatně vybírá skladby ke studiu podle svých žánrových preferencí

4. ročník

Žák:

- si umí samostatně rozčlenit nádechy ve studované skladbě s ohledem na vedení a dodržování pěveckých a hudebních frází
- si sám volí adekvátní výrazové prostředky při interpretaci vokálních skladeb různých slohových období
- samostatně pracuje se svým korepetitorem
- má přehled o pěvecké literatuře a má vlastní názor na hodnocení vokálně-instrumentálních skladeb

Učební osnovy studijního zaměření Sólový zpěv pro nastupující přímo do 2. stupně + 1 rok přípravného studia jsou uzpůsobeny tak, aby byly splněny očekávané výstupy na konci 4. ročníku základního studia 2. stupně.

5.1.3.2 Studijní zaměření – Sborový zpěv

Sborový zpěv má všechny přednosti kolektivní činnosti. U žáků pěstujeme schopnost týmové práce a odpovědnost za společné dílo. Žáci rozvíjí své hudební schopnosti a dovednosti (hudební sluch, rytmické cítění, hudební paměť), učí se poslouchat ostatní hlasy v případě vícehlasých skladeb,

rozvíjí schopnost reagovat jeden na druhého.

Žáci mají možnost se připravit k přijímacím zkouškám na konzervatoře nebo vysoké školy pedagogického zaměření. Získané zkušenosti a dovednosti mohou všichni absolventi uplatnit jako

amatéři (ve sborech, komorních uskupení nebo sólově) nebo si zvolit profesionální směr, jehož

předpokladem je úspěšné zvládnutí kultivovaného hlasového projevu (sólová pěvecká dráha, učitelství, herectví apod.).

Učební plán:

	I. stupeň							II. stupeň			
	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.
Sborový zpěv	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
Hudební nauka	1	1	1	1	1						
CELKEM	3	3	3	3	3	2	2	2	2	2	2

Poznámky:

Forma výuky sborového zpěvu je kolektivní

Forma výuky hudební nauky je kolektivní.

Učební osnovy – Sborový zpěv

Sólový zpěv zahrnuje Techniku zpěvu, Zpěv z listu, Zpěv vícehlasu, které jsou zařazovány do výuky dle potřebného rozsahu. Sborový zpěv je určen žáků pěveckého oddělení, ale i ostatním žákům hudebního oboru. Žáci se věnují především společné interpretaci sborových skladeb (jednohlasých i vícehlasých).

Základní studium – 1. stupeň

1. ročník

Žák:

- dodržuje správný a přirozený pěvecký postoj
- se správně nadechuje do bránice klidným hlubokým nádechem, umí zadržet dech a prodlouženě vydechovat
- se za pomoci různých her a říkadel uvolňuje čelist, kořen jazyka a celý mluvní aparát
- měkce nasazuje tón
- rozeznává hlavový tón pomocí brumenda nebo vokálů, které mu nejlépe vyhovují
- zpívá a rytmitizuje známé lidové nebo umělé písně a říkadla ve své přirozené hlasové poloze v rozsahu kvinty až sexty
- opakuje jednoduchý rytmicko-melodický motiv
- orientuje se v jednoduchém hudebním útvaru, pozná předeheru, mezihru, dohru
- reaguje na gesta sbormistra
- poslouchá ostatní hlasy

2. ročník

Žák:

- dbá na zásady hlasové hygieny
- dokáže správně a přirozeně držet pěvecký postoj
- dle svých individuálních možností dodržuje zásady správné pěvecké techniky (měkké nasazení tónu, uvolněná brada, přirozená a zřetelná výslovnost)
- spojuje notový zápis se zpívanou melodií
- vyslovuje konsonanty a vokály dle správných zásad pěvecké výslovnosti
- rozlišuje základní dynamiku piano / forte
- opírá tón o konsonanty, které mu nejlépe vyhovují
- znělý tón rozšiřuje v dalších kombinacích vokálů a konsonantů
- uplatňuje dynamické cítění v nastudovaných písních podle pokynů sbormistra
- zpívá nastudované písně z paměti unisono s podporou doprovodu i a capella

3. ročník

Žák:

- uplatňuje pěvecké návyky získané předchozím studiem (správné a přirozené držení těla při zpěvu, klidný pěvecký dech bez přepětí v hrudníku)
- čistě intonuje
- dechovými cvičeními prohlubuje a prodlužuje svou dechovou kapacitu a posiluje dechovou oporu
- prohlubuje metrické, rytmické a tempové cítění
- zpívá s harmonickým doprovodem skladby různého charakteru ve své přirozené hlasové poloze v rozsahu oktávy s využitím základní dynamiky a agogiky
- improvizuje jednoduchý druhý hlas k dané melodii
- chápe význam kolektivní spolupráce a dokáže se do pěveckého kolektivu začlenit
- orientuje se ve svém sborovém partu (sleduje melodii, text a dynamiku)
- dokáže se pěvecky orientovat ve dvojhlasých skladbách
- zvládá zpěv unisono s doprovodem i a capella, orientuje se ve stavbě skladby
- zpívá první hlas, poslouchá ostatní jednoduché hlasy vícehlasu
- naslouchá ostatním, doladuje
- používá hlas v celém svém rozsahu, zachovává jeho přirozenost a nepřepíná své síly
- pružně reaguje na pokyny sbormistra

4. ročník

Žák:

- používá kombinované žeberně-brániční dýchání, příděchy, odsazení dechu na témže tónu
- spojuje hudební fráze v delší dechově náročnější celky
- má zvukově vyrovnané vokály ve střední hlasové poloze

- na základě porozumění textu klene hudební frázi
- rozumí hudební strukturu skladby a má rozvinuté hudební cítění
- zvládá jednoduchý vícehlasý zpěv různých žánrů podle svých možností
- správně artikuluje
- rozvíjí hudební paměť

5. ročník

Žák:

- přechází plynule ze střední do nižší i vyšší hlasové polohy
- za pomoci učitele kontroluje kvalitu tónu vzhledem k možným mutačním problémům
- samostatně hodnotí kvalitu zpívané fráze a umí vyhodnotit i případné technické nebo dechové nedostatky
- respektuje pokyny sbormistra a jeho dirigentská gesta
- samostatně nastuduje náročnější skladbu, dokáže ji reprodukovat v kolektivu
- je schopen pracovat s vícestupňovou dynamikou
- dokáže zpívat druhý hlas ve vícehlasých skladbách
- má povědomí o výstavbě skladeb, orientuje se v jednoduchých hudebních formách, má smysl pro členění hudebních frází

6. ročník

Žák:

- propojuje hlavový a hrudní rejstřík přes voix mixte a sám rozpozná případné chyby
- udrží dechovou oporu i při dechově náročnějších frázích
- používá výrazové prostředky jako staccato, legato, crescendo, decrescendo, ritardando,
- respektuje požadavky přednesu a ponětí skladby dle zápisu autora – lento, moderato, allegro, grave, dolce, espressivo apod.
- dokáže zpívat druhý nebo třetí hlas ve vícehlasých skladbách
- má jasnou pěveckou představivost o kvalitě a posazení tónu
- orientuje se v domácím i světovém repertoáru, svůj názor na repertoár a provedení skladby dovede zformulovat
- dokáže samostatně nastudovat součást skladby a reprodukovat

7. ročník

Žák:

- uvědoměle, správně a automaticky používá žeberně-brániční dýchání, dechovou oporu, voix mixte, hlavový tón / falzet a výrazové a dynamické prostředky
- má kultivovaný projev a vypěstovaný smysl pro kantilénu

- využívá co nejpřirozeněji svůj hlas v rozšířeném hlasovém rozsahu
- má jasnou představu o vývoji skladby, jejím hudebním vrcholu a umí se emočně vcítit do textu a atmosféry skladby a využívá těchto dovedností při veřejných vystoupeních
- se orientuje v různých hudebních stylech a žánrech a dle svých individuálních schopností a možností, dokáže pěvecky vystihnout jejich základní výrazové prvky
- je schopen zpívat ve vícehlasých skladbách a orientuje se v jejich notovém zápise
- čistě intonuje svůj part ve vícehlase a capella i s instrumentálním doprovodem

Základní studium – 2. stupeň

1. ročník

Žák:

- aktivně využívá a prohlubuje získané dovednosti a návyky z předchozího studia
- ovládá a používá správnou dechovou techniku a uvědoměle s ní pracuje
- zpívá vyrovnaným hlasem v celém svém rozsahu
- dbá na hlasovou hygienu
- citlivě reaguje na pokyny učitele a dirigentská gesta
- samostatně nastuduje a reprodukuje zadaný part vč. dynamiky
- rozpozná jednotlivé žánry a dovede je stylově zazpívat s kolektivem

2. ročník

Žák:

- zpívá plynulou kantilénou ve spojení s vedením fráze a charakterem zpívané skladby
- aktivně využívá širší škálu dynamického, rytmického a agogického rozlišení v souladu s individuálním cítěním skladby
- orientuje se v notovém zápise a aktivně používá prostředky plynoucí s daného slohového a stylového období
- vyhledává přiměřeně obtížné písně z dostupných pramenů a dokáže je samostatně zpracovat a případně upravit pro kolektiv
- má zkušenosti s tvorbou akustické nahrávky vícehlasé skladby s doprovodem nebo a capella

3. ročník

Žák:

- ovládá technickou a výrazovou stránku zpěvu
- umí zpívat z listu náročnější skladby, samostatně vytváří pěveckou linku, vytvoří jednoduchý druhý hlas

- umí s určitým nadhledem kriticky zhodnotit svůj výkon a navrhnout řešení na jeho zkvalitnění
- dokáže zanalyzovat poslouchaný vokální a vokálně-instrumentální výkon
- zvolí techniku a způsob zpěvu adekvátně žánru a ve prospěch kolektivu
- umí rozdělit pěvecké role ve skupině ve prospěch kolektivu

4. ročník

Žák:

- ovládá správné držení těla a správnou dechovou techniku a uvědoměle s ní pracuje
- má vyrovnaný hlas v celém svém hlasovém rozsahu – umí pracovat s hrudním i hlavovým rejstříkem,
- umí tyto rejstříky plynule propojit
- čistě intonuje v rozsahu alespoň dvou oktáv
- ovládá techniku tvorby tónu a artikulace
- dovede vhodně a vkusně zvolit hudební doprovod k dané skladbě
- je schopen kultivované stylové a žánrové interpretace vokálních skladeb různých slohových období
- používá dynamickou i agogickou škálu a výraz v souvislosti s charakterem interpretované skladby a v souladu s kolektivem
- má přehled o základní sborové literatuře různých slohových období
- je schopen vlastního kritického hodnocení poslouchané sborové hudby
- je schopen aktivní a zodpovědné spolupráce s ostatními, dokáže rozdělit role ve skupině, reprodukovat své názory prostřednictvím skupiny

5.1.3.3 Studijní zaměření – Hra na kytaru

Kytara je lidový strunný nástroj drnkací, nejrozšířenější je akustická kytara šestistrunná. Je ojedinělá tím, kolik harmonických, melodických a rytmických možností skrývá v přenosném tvaru. Sólistům nabízí pozoruhodnou harmonickou škálu pro plynulou hru v rozsahu větším než tři oktávy a polyfonii, která je omezena pouze schopnostmi kytaristy. Uplatnění nachází v mnoha hudebních žánrech (rock, pop, folk, jazz, country, klasika).

V průběhu celého studia se mohou žáci uplatnit při doprovodu sólových nástrojů a zpěvu, v souborové hře nebo ve školní kapele.

Žáci mají možnost se připravit k přijímacím zkouškám na konzervatoře nebo vysoké školy pedagogického zaměření. Získané zkušenosti a dovednosti mohou všichni absolventi uplatnit ve skupinách amatérského typu nebo doprovodu jiného hudebního nástroje.

Učební plán:

		I. stupeň						II. stupeň				
		1.r.	2.r.	3.r.	4.r.	5.r.	6.r.	7.r.	1.r.	2.r.	3.r.	4.r.
Hra na kytaru		1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Volitelný předmět	Sborový zpěv				1	1	1	1	1	1	1	1
	Kytarový seminář				1	1	1	1	1	1	1	1
Hudební nauka		1	1	1	1	1						
CELKEM		2	2	2	3	3	2	2	2	2	2	2

Poznámky:

Forma výuky Hry na kytaru je individuální nebo skupinová.

Forma výuky Hudební nauky nebo volitelných předmětů je kolektivní.

Žák může být zařazen do volitelného předmětu na doporučení učitele i dříve, než je v tabulce učebního plánu, pokud mu to dovolují jeho hráčské nebo pěvecké dispozice. V tomto případě je tento předmět považován za nepovinný.

Volitelný předmět je možno změnit po dohodě s učitelem hlavního předmětu.

Učební osnovy – Hra na kytaru

Hra na kytaru zahrnuje *Hru na nástroj, Hru z listu, Přípravu k souhře, Elementární improvizaci,*

kteřé jsou zařazovány do výuky ve vhodném období a v potřebném rozsahu. Pedagog na základě

individuálních potřeb žáka směřuje k naplnění očekávaných výstupů a klíčových kompetencí.

Základní studium – 1. stupeň

1. ročník

Žák:

- je schopen popsat nástroj
- popíše ladění nástroje (notaci na prázdných strunách)
- dodržuje správné držení nástroje, základy techniky hry a úhoz na prázdných strunách
- umí číst z tabulatury
- ovládá jednoduchá technická cvičení pro levou a pravou ruku
- umí zahrát krátkou (např. osmitaktovou) skladbu z paměti dle svých individuálních schopností
- zná základy správného rytmického cítění

2. ročník

Žák:

- je schopen osvětlit využití kytary v hudbě
- se orientuje na hmatníku v I. poloze v rozsahu G1-G2
- hraje jednoduché prstové cvičení ve stupnici (C-dur, G-dur, F-dur)

- prezentuje vícehlasou hru v rámci svých možností
- zvládá synchronizaci pravé a levé ruky přeměřené svému věku
- používá tříhlasý doprovod
- používá základní dynamické rozlišení (*p*, *f*)
- je schopen zahrát jednoduchou skladbu z paměti (melodie + harmonie)

3. ročník

Žák:

- zvládá základní návyky a dovednosti při hře (správné sezení u nástroje, správné držení nástroje)
- se orientuje na hmatníku ve III. poloze (melodické struny)
- se orientuje v jednoduchých hudebních útvarech a v jejich notovém zápisu
- hraje podle základních akordických značek (hlavní kvintakordy)
- vnímá náladu skladby a tu je schopen ji vyjádřit základními výrazovými prostředky
- zahraje jednoduchou skladbu v souhře s jiným nástrojem

4. ročník

Žák:

- se orientuje na hmatníku do V. polohy
- hraje repertoár různých žánrů
- zvládá hru dynamicky, agogicky přiměřeně věku
- hraje barré hmaty (tzv. malé barré)
- při hře využívá technické a výrazové prostředky (vibrato, legato, glissando)

5. ročník

Žák:

- prezentuje znalosti stupnic a akordických značek
- se orientuje na hmatníku do VII. polohy
- hraje z listu jednoduché skladby dle svých individuálních schopností
- je schopen zadané skladby studovat samostatně (dokáže si správně osvojit notový zápis včetně všech předepsaných označení artikulace, dynamiky, tempa apod.)
- orientuje se v jednoduchých hudebních útvarech
- za pomoci učitele kontroluje kvalitu tónu, kultivovanost projevu

6. ročník

Žák:

- se orientuje v akordických značkách do úrovně septakordů
- interpretuje přiměřeně obtížné skladby s využitím výrazových prostředků

- zvládá hru přiměřeně obtížných skladeb z listu i hru z paměti
- hraje delší a obsahově náročnější skladby
- prezentuje se při veřejných vystoupeních
- aktivně se účastní souborové hry

7. ročník

Žák:

- ovládá nástrojovou techniku střední obtížnosti
- zvládá techniku barré hmatů
- je schopen naladit nástroj dle elektrické ladičky i sluchu
- hraje plynule ve vyšších polohách i v základních tóninách
- se orientuje v notovém zápise i ve složitějších rytmech
- doprovází podle notace i akordických značek
- kriticky zhodnotí a posoudí svůj momentální interpretační výkon
- zahraje jednoduchý doprovod k písni podle sluchu

Základní studium – 2. stupeň

1. ročník

Žák:

- využívá všechny doposud získané dovednosti a znalosti k interpretaci zadaných skladeb
- zvládá techniku hry v rychlejším tempu dle svých individuálních schopností
- kriticky zhodnotí momentální výkon, vystihne nedostatky a navrhne řešení pro kvalitnější podání
- vyjmenuje jednotlivá slohová období (a žánrů) a přiřadí významné představitele české i světové tvorby

2. ročník

Žák:

- vnímá formu a obsah hrané skladby
- dodržuje hlavní zásady interpretace skladeb různých stylových období
- samostatně nastuduje přiměřeně obtížnou skladbu
- hraje delší skladby z paměti

3. ročník

Žák:

- ovládá nástrojovou techniku střední a vyšší obtížnosti
- se orientuje v notovém zápise různých stylových období a v zápise formou tabulatury
- nastudovanou skladbu hraje z paměti, zanalyzuje a popíše její základní znaky (autor, období, forma, tónina, typické znaky apod.)
- vytváří vlastní doprovody

4. ročník

Žák:

- zvládá základy improvizace
- má přehled o kytarovém repertoáru v celé jeho šíři
- je schopný sám technicky i hudebně zpracovat vybranou skladbu
- uplatňuje se v souborové hře, doprovodí jiný nástroj
- je schopen samostatného uplatnění v amatérských souborech

5.1.3.4 Kytarový seminář

Kytarový seminář je určen všem žákům I. a II. stupně základního studia, kteří navštěvují předmět

Hra na kytaru.

Cílem výuky je seznámit žáky s kytarovou tvorbou, historickým vývojem nástroje, naučit žáky souhře či doprovodu, kde musí respektovat ostatní hráče a přizpůsobit se jim. U žáků pěstujeme

schopnost týmové práce a odpovědnost za společné dílo. Žáci se v průběhu studia seznámí s různorodými skladbami určenými daným nástrojovým obsazením a žánrovým zaměřením.

Učební osnovy

Kytarový seminář - I. stupeň

4. + 5. ročník

Žáci

- znají vznik a historický vývoj kytary
- se orientují v soudobé kytarové tabulatuře
- podle akordických značek dokážou zapsat příslušné akordy do notové osnovy
- umí nakreslit diagramy základních kytarových akordů (dur, moll)
- umí zahrát svůj part, orientují se v něm, hrají od označených míst

6. + 7. ročník

Žáci

- znají základní publikace svého nástroje

- ví, co znamenají doplňující znaky, čísla nebo zkratky v kytarových značkách (dim, sus, add, m, +, -, maj, 4, 6, 7, 9 atd.)
- hrají podle gest dirigenta nebo vedoucího hráče (nástup, ukončení, dynamika, tempové změny)

Kytarový seminář – II. stupeň

1. + 2. ročník

Žáci

- interpretují hudbu různých žánrů a stylů
- se seznamují s hrou na elektrickou kytaru
- se orientují v partituře
- podílí se na výběru skladeb a stylu interpretace, toto je podmíněno dialogem mezi učitelem a žáky
- využívají získaného povědomí o zvukových možnostech kytary ve spojení s jinými nástroji

3. + 4. ročník

Žáci

- využívají svých interpretačních dovedností a zkušeností v souhře se spoluhráči
- spolupracují na výsledném zvuku, výrazu a provedení skladby
- dokáží zastoupit dirigenta, při interpretaci vydává pokyny pro nástup, ukončení, dynamiku, tempové změny
- určí tóninu skladby a transponují ji

5.1.3.5 Hudební nauka

Vzdělávací oblast „Recepce a reflexe hudby“ je formou kolektivní výuky ve skupinách maximálně 20 žáků realizována předmětem *Hudební nauka*.

Hudební nauka je určena všem žákům I. stupně základního studia. Předmět je pro žáky hudebního oboru nezbytný, vzdělávací obsah je rozpracován do pěti na sebe navazujících ročníků a zahrnuje teoretické vědomosti i praktické dovednosti týkající se především *Hudebního pojmosloví, Stupnic, intervalů a akordů, Rytmu, Intonace a hudebních forem, Hudebních nástrojů a lidských hlasů, Poslechu, Dějin hudby*.

Obsah vzdělávací oblasti „Recepce a reflexe hudby“ je na II. stupni základního studia nedílnou součástí předmětu, jehož obsahem je vzdělávání ve hře na zvolený hudební nástroj či v sólovém zpěvu, přičemž vzdělávací obsah, způsob realizace a hodnocení stanoví příslušný pedagog.

Učební osnovy – Hudební nauka

Základní studium – 1. stupeň

1. ročník

Žák:

- rozvíjí prostřednictvím zpěvu písně své intonační schopnosti
- je schopen elementárního instrumentálního doprovodu, k němuž používá Orffovy nástroje
- rozliší na základě poslechu krátkého hudebního díla kontrastní charakter, rozdílou výšku, délku, sílu, barvu tónů
- rytmizuje říkadla pomocí tleskání, dupání, hry na tělo
- nakreslí notovou osnovu, houslový i basový klíč
- pojmenuje a vyhledá v notové osnově noty c1-g2
- si osvojí základní druhy taktů (2/4, 3/4, 4/4)
- vysvětlí základní hudební pojmy (staccato, legato, forte, piano)

2. ročník

Žák:

- na základě poslechu rozlišuje charakter skladby
- dle svých schopností vyjadřuje hudbu taktováním základních taktů
- pojmenuje a vyhledá v notové osnově noty c1-c3 včetně posuvek
- vyjmenuje pořadí křížků a béček
- dle notového zápisu rozpozná délky not a pomlk
- pracuje se základními druhy taktů
- zná durové stupnice do 4# a 4b a umí k nim utvořit kvintakord
- seznamuje se s kvint-kvartovým kruhem
- na základě poslechu pozná celý tón a půltón
- vysvětlí hudební pojmy (dynamika, tempo)
- zná hudební nástroje

3. ročník

Žák:

- zpívá lidovou nebo umělou píseň, přičemž se seznamuje s intonací vícehlasu
- zná základní hudební formy (malá písňová forma)
- na základě poslechu vyjádří svůj názor na hudební ukázkou
- se orientuje v grafickém záznamu hudebního díla (houslový i basový klíč)
- pracuje se základními druhy taktů (čtvrtové, osminové, půlové)
- vyjmenuje durové stupnice, dokáže je zapsat a vytvořit k nim kvintakordy
- vyjmenuje základní rozdělení intervalů
- prohlubuje své znalosti hudebních pojmů, označení a názvosloví a dokáže je používat v praxi
- rozliší hudební nástroje a zařadí je do skupin

4. ročník

Žák:

- při poslechu hudby vyjádří na ni svůj názor i na způsob její interpretace
- zná základní harmonické funkce (T, D, S)
- se orientuje v dur a moll stupnicích i akordech a je schopen určit intervaly
- transponuje jednoduchou melodii do jiné tóniny
- reprodukuje jednoduchý rytmicko – melodický záznam a je veden k zápisu několika tónového úryvku
- rozšíří své vědomosti v oblasti rozdělení hudebních nástrojů do skupin
- se seznamuje s nejčastějšími vokálními a instrumentálními uskupeními
- se seznamuje s dějinným vývojem hudby se zaměřením na baroko, klasicismus a romantismus

5. ročník

Žák:

- vyjmenuje dur a moll stupnice, dokáže je zapsat a vytvořit k nim obraty akordů
- zná princip tvoření dominantního septakordu
- rozpozná a rozdělí hudební nástroje do skupin, orientuje se ve zpěvních hlasech
- charakterizuje základní hudební formy
- rozpozná jednotlivá slohová období v dějinném vývoji hudby, charakterizuje jejich specifika a má povědomí o základních hudebních žánrech a stylech

5.2 Taneční obor

Charakteristika tanečního oboru

Taneční obor v základním uměleckém vzdělávání umožňuje prostřednictvím pohybových a tanečních aktivit komplexně a systematicky rozvíjet jedince po stránce tělesné a duševní. Každému žákovi – podle míry jeho schopností a zájmu – poskytuje základy odborného vzdělání, které mu umožní uplatnit se jako tanečník při nejrůznějších neprofesionálních aktivitách, v povoláních, pro která je kultura pohybu vhodným předpokladem, případně pokračovat v dalším studiu směřujícím k profesionálnímu působení.

Vzdělávání v tanečním oboru žáka seznamuje se stavbou i strukturou lidského těla, zákonitostmi pohybu a poskytuje mu orientaci v různých oblastech spojených s tanečním projevem a kulturou pohybu. Tanec je jako neverbální vyjadřovací prostředek projevem rozmanitým, mnohotvárným, bohatým a proměnlivým. Současně má však přísný řád, který učí žáka ho respektovat a sám si v něm hledat svobodné vyjádření.

Vzdělávací obsah tanečního oboru je členěn do dvou vzájemně provázaných a podmiňujících se oblastí – *Taneční tvorba a interpretace* (seznámení s tanečními technikami) a *Recepce a reflexe tanečního umění* (porozumění obsahu uměleckého díla, jeho hodnocení, pochopení tanečního umění v souvislostech, hodnocení prováděného pohybu i uměleckého projevu).

Škola rozvíjí osobnost žáka, jeho schopnost neverbálně komunikovat, jeho tvořivost i přístup k experimentu.

Škola poskytuje výuku taneční výchovy již od přípravného ročníku, tzn. dětem od 6–7 let. Dále mohou děti pokračovat ve výuce I. a II. stupně základního studia.

Taneční obor vyučujeme v tanečních sálech určených pro výuku tance a vybavených zrcadlovými stěnami a příslušnou technikou.

Do přípravného studia jsou přijímáni uchazeči, kteří prokáží předpoklady ke vzdělávání. Do základního studia I. a II. stupně a studia pro dospělé jsou přijímáni uchazeči na základě úspěšného vykonání talentové zkoušky a doporučení přijímací komise, jejíž členy jmenuje ředitel školy. Talentová zkouška může být nahrazena úspěšným ukončením základního studia předcházejícího stupně. Termín konání talentových zkoušek škola zveřejní nejpozději 14 dní před jejich konáním.

Do studia s rozšířeným počtem vyučovacích hodin přijme žáka ředitel školy na návrh učitele studijního předmětu.

Do přípravného a základního studia mohou být výjimečně přijati mimořádně nadaní uchazeči, kteří nedosáhli stanoveného věku. Uchazeči, kteří překročili věk 7 let pro první stupeň a 14 let pro druhý stupeň studia, mohou být podle výsledku talentové zkoušky přijati do některého z vyšších ročníků základního studia.

Forma výuky je kolektivní, ve skupině do 15 žáků. Do tanečních formací přitom mohou být zařazováni současně žáci I. a II. stupně, bez ohledu na věk. Podstatná je taneční vyspělost a schopnost komunikovat ve skupině.

Pro tvorbu choreografie a pro taneční práci v hodině je převážně použita reprodukováná hudba a jako doplněk různé hudební nástroje.

5.2.1 Přípravné studium před 1. stupněm

Studijní zaměření – Přípravná taneční výchova

V přípravné taneční výchově je hravou formou podchycen zájem dětí o tanec. Učitel postupně podněcuje jejich tvořivost a pomalu rozvíjí jejich taneční schopnosti a dovednosti, žáci získávají koordinaci a flexibilitu těla a postupně se u nich rozvíjí pohybová paměť. Přípravné studium není povinné a není zárukou ani podmínkou pro přijetí dětí do 1. ročníku základního studia.

Učební plán

	I. pololetí	II. pololetí
Přípravná taneční výchova	1	1
CELKEM	1	1

Přípravná taneční výchova trvá 1 rok.

Učební osnovy PTV

Přípravná taneční výchova je realizována kolektivně ve skupině max. 15 žáků. Úkolem přípravné taneční výchovy je kultivovat přirozený dětský projev formou pohybových her. V zajímavých a hravých pohybových činnostech a cvičeních vytvářet návyk správného držení těla, který vychází z dětské přirozenosti. Cílem je upevnit elementární tělesnou citlivost, pružnost a obratnost, seznámit děti s členěním prostoru a naučit je orientaci v prostoru. Rozvíjet základy rytmického a intonačního cítění a elementární schopnost rozlišit dynamiku. Probudit vnitřní citlivost, pohybovou fantazii a taneční cítění. Vše za účasti a pomoci korepetice, která je v hodině silným elementem.

Obecné – přípravná taneční výchova:

Žák:

- pohybem reaguje na rytmické, dynamické i melodické impulzy
- opakuje po učiteli protahovací a průpravné (posilovací) cviky i akrobatické prvky
- pohybuje se po prostoru i po diagonále
- ztvárňuje hudbu pohybem s použitím jednoduchých tanečních prvků
- je schopen pohybu ve dvojici, kruhu
- při hudebním doprovodu pohybem rozezná pauzy, závěry a přede hry

5.2.2. Přípravné studium před 2. stupněm

Studijní zaměření – Přípravná taneční výchova

V přípravné taneční výchově je hravou formou podchycen zájem dětí o tanec. Učitel postupně podněcuje jejich tvořivost a pomalu rozvíjí jejich taneční schopnosti a dovednosti, žáci získávají koordinaci a flexibilitu těla a postupně se u nich rozvíjí pohybová paměť. Přípravné studium není povinné a není zárukou ani podmínkou pro přijetí dětí do 1. ročníku základního studia.

Učební plán

	I. pololetí	II. pololetí
Přípravná taneční výchova	1	1
CELKEM	1	1

Přípravná taneční výchova trvá 1 rok.

Obecné – přípravná taneční výchova:

Žák:

- dobře se orientuje v prostoru
- ovládá všechny zákonitosti správného držení těla a uplatňuje je ve všech formách pohybu
- opraví a identifikuje chyby v prováděném pohybu
- zvládne vícenásobné piruety v ose

5.2.2. Základní studium

5.2.2.1 Studijní zaměření – Taneční výchova

Povinné předměty:	I. stupeň							II. stupeň				
	1.r	2.r	3.r	4.r	5.r	6.r	7.r	PS	1.r	2.r	3.r	4.r
Základy tanečních technik				1	1	2	2	1	1	1	1	1
Taneční průprava	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Taneční praxe	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Nepovinné předměty:												
Taneční gymnastika	0,5-1	0,5-1	0,5-1	0,5-1								
Souborová praxe					0,5-1	0,5-1	0,5-1	0,5-1	0,5-1	0,5-1	0,5-1	0,5-1

Poznámky:

Nepovinné předměty mohou a nemusí být zařazeny do výuky. Hodinové rozvržení a zařazení učebních předmětů je v kompetenci vyučujícího tanečního oboru.

Taneční praxe navazuje ve všech ročnících na vyučovaný předmět.

Korepetice se používá v plném rozsahu učebního plánu.

Učební osnovy:

TANEČNÍ PRŮPRAVA – základní studium I. stupně

1. ročník**Žák:**

- předvede 2 základní polohy – leh, stoj
- zvládá přirozený pohyb z místa (chůze, běh)
- osvojí si základní průpravu na skoky
- vytvoří prostorové vztahy – dvojice, volná skupina, řada, zástup

2. ročník**Žák:**

- předvede základní polohy – sed, klek
- ovládá trup i končetiny do rozsahu dle svých možností
- při pohybu fixuje paže v základních polohách
- zvládá další druhy běhů a chůzí
- ukáže základní skoky a poskoky

3. ročník

Žák:

- správně drží tělo v základních polohách (leh, sed, klek, stoj)
- v prostoru vytvoří šachovnicové postavení
- zvládne přímé dráhy všemi směry, oblé dráhy (oblouk, kruh)
- uvědomuje si jednotlivé části těla (hlava, trup, končetiny)
- ovládá jednotlivé svalové skupiny na místě
- zvládá různé druhy chůze a běhu v různých tempích
- zvýší si celkovou sílu, pružnost, koordinaci
- předvede základní otáčky o 180° a 360°

4. ročník

Žák:

- správně drží tělo při pohybu z místa
- v prostoru vytváří trojice, čtveřice, volné rozestoupení, kroužky
- cíleně zapojuje jednotlivé svalové skupiny
- jednotlivé prvky zařazuje funkčně do vazeb
- pohybuje se po dráhách přímých, oblých, lomených

5. ročník

Žák:

- v prostoru zvládá všechny tvary, směry a dráhy, i dostředivé a odstředivé
- aplikuje správné držení těla v náročnějších vazbách, tancích
- zvládne rytmická cvičení v různých taktech (2/4, 3/4, 4/4) s uplatněním tečkovaného rytmu, trioly, synkopy

6. ročník

Žák:

- zvládne plynulý, harmonický a koordinovaný pohyb celého těla
- uvědomuje si všechny části svého těla a dokáže je ovládat
- spolupracuje s ostatními v prostoru, kontroluje svůj pohyb ve vztahu ke skupině

7. ročník

Žák:

- zvládne plynulý, harmonický a koordinovaný pohyb celého těla založený na zvládnutí těžiště
- uvědomuje si všechny části svého těla a dokáže je ovládat při složitějších vazbách
- spolupracuje s ostatními v prostoru, kontroluje svůj pohyb ve vztahu ke skupině

TANEČNÍ PRŮPRAVA – základní studium II. stupně

1. a 2. ročník

Žák:

- užívá různé taneční techniky k detailnímu propracování těla a také k přenosu vnitřních podnětů
- osvojí si základy taneční kompozice, pracuje s námětem
- vnímá jednotu mezi psychickým a fyzickým projevem a nachází harmonickou rovnováhu projevu

3. a 4. ročník

Žák:

- využívá všech získaných dovedností a technické úrovně k formování osobnosti a kultivování přirozeného pohybu
- vytváří trvalé vztahy mezi myšlením, emocemi a pohybem
- používá tvůrčí uměleckou činnost spojenou s vysokou technickou dovedností
- uvědomuje si sebe sama ve skupině, v daném čase a prostoru
- umí tanečně vyjádřit synkopický rytmus – důraz na 2. dobu

Učební osnovy:

TANEČNÍ PRAXE – základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- orientuje se v prostoru a zvládá jeho využití
- reaguje na změny tempa (pomalé – rychlé)
- zná názvosloví základních prvků

2. ročník

Žák:

- rozpozná charakteristická tempa chůze, běhu, poskoku
- rozliší výšku tónu (vysoké – nízké tóny)
- pohybem vyjádří vlastní námět na dětské motivy

3. ročník

Žák:

- používá základní taneční kroky (polka, valčík, řezanka)
- reaguje pohybem na dynamické změny v hudbě (pp, p, mf, f, ff)
- pohybem vyjádří přírodní jevy (vítr, déšť, slunce, sníh...) a činnosti
- upozorní na chyby u jiných žáků

4. ročník

Žák:

- vyjádří pohybem náladu drobných hudebních skladeb
- předvede jednoduchou improvizaci přiměřeně svým schopnostem
- zvládne tanec s rekvizitou
- používá základní názvosloví
- je schopno zhodnotit výkon u jiného žáka

5. ročník

Žák:

- sestaví krátkou pohybovou etudu z probrané látky
- improvizuje na jakémkoliv téma
- zhodnotí vlastní projev

6. ročník

Žák:

- pohybem dokáže vyjádřit emoce v hudbě
- podílí se na tvorbě choreografie
- dokáže ohodnotit umělecké dílo
- podílí se na tvorbě taneční kompozice
- přiměřeně svému talentu a schopnostem se zapojuje do vytváření krokových kombinací
- přiměřeně svým schopnostem se na tvorbě choreografií
- prohlubuje znalosti jevištních zákonitostí, seznamuje se s využíváním světla

7. ročník

Žák:

- podílí se na přípravě tanečního představení
- užívá odborné názvosloví
- zná zásady jevištní práce
- ztvární skladbu na zadané téma formou improvizace a zohlední probranou látku
- přiměřeně svým schopnostem se aktivně podílí na tvorbě choreografií
- zapojuje se do vytváření složitějších krokových kombinací
- podílí se na vymýšlení a tvorbě vhodných kostýmů
- vymyslí použití světelných efektů k dané skladbě
- osvojí si pravidla divadelního líčení

TANEČNÍ PRAXE – základní studium II. stupně

1. a 2. ročník

Žák:

- rozpozná různé oblasti tanečního umění a různé taneční styly
- pomáhá při přípravě představení, podílí se na přípravě kostýmů, rekvizit, scény, osvětlení
- uvědomí si pohyb v prostoru s cílem dosažení dramatické volnosti vyjádření bez jakéhokoli omezení
- prezentuje a vědomě se zapojuje do tvorby choreografie

3. a 4. ročník

Žák:

- projevuje se individuálně, v návaznosti na svou osobnost se pokouší o autorskou tvorbu
- orientuje se v různých tanečních stylech a dovede je krátce charakterizovat
- hodnotí vlastní či cizí práci logickými argumenty

Učební osnovy:

ZÁKLADY TANEČNÍCH TECHNIK – základní studium I. stupně

4. ročník

Žák:

- dokáže pohyb propojovat a navazovat
- uvědomuje si osu a těžiště těla
- zná základní baletní pozice nohou a rukou

5. ročník

Žák:

- zvládá práci se svou osou a těžištěm
- dokáže spolupracovat s partnerem, skupinou
- zvládne krátké vazby vedených i švihových pohybů částí těla

6. ročník

Žák:

- zvládne základní vytočené pozice rukou a nohou klasického tance
- zvládne základní paralelní pozice rukou a nohou moderního tance
- seznámí se se základy techniky Marthy Graham (kontrakce)
- vědomě pracuje se ztrátou a znovunabytím energie

7. ročník

Žák:

- zvládne složitější cviky a vazby klasického tance
- dokáže pracovat s osou při nácvičku piruet jednonásobných

- zvládá kontrakce v různých polohách těla
- seznámí se se základy techniky Jose Lemóna (švihy a zadržení napětí, pády a zpětné vyrovnání)

ZÁKLADY TANEČNÍCH TECHNIK – základní studium II. stupně

1. a 2. ročník

Žák:

- zvládne dýchání jako hlavní impuls k pohybu (Martha Graham)
- uvědomuje si centrum těla a pohyb vycházející z něj
- zvládne pohyby i piruety mimo osu (Lester Horton)
- užívá různé taneční techniky (Graham, Lemón, Horton, jazzové techniky) k detailnímu propracování těla a také k přenosu vnitřních podnětů

3. a 4. ročník

Žák:

- seznámí se s polycentrickým pohybem a izolacemi
- provede nezávislý pohyb různých částí těla, např. pohyby hlavy, ramen, hrudníku, pánve, nohou a potom je různě spojit a kombinovat)
- střídá momenty napětí a spontánního uvolnění celého těla
- je schopen pohybovat jednotlivými částmi těla samostatně

Učební osnovy:

TANEČNÍ GYMNASTIKA – základní studium I. stupně

1. ročník

Žák:

- zvládne průpravné cviky v přízemních polohách
- zvyšuje pohyblivost páteře
- posiluje svalstvo
- propracuje hybnost kloubů

2. ročník

Žák:

- zvládne sed snožný, roznožný, zkřížený a odbočný
- dbá na správné přitažení bederní páteře k podložce
- předvede sudy, převaly v sedu na patách
- zvládne kolébka v sedu skrčmo

3. ročník

Žák:

- zvládne prohnutí a ohnutí páteře (kočka)
- zvládne zvedání se z lehu do sedu
- prohlubuje stažení a uvolnění hýžďových svalů
- dbá na vtáčení a vytáčení v kyčelním kloubu v lehu na zádech i na břiše
- předvede akrobatické prvky stoj na lopatkách a kotoul vpřed

4. ročník**Žák:**

- předvede sed roznožný a úklony v něm
- zvládne kotoul vzad s nohama skrčenýma, stoj na lopatkách roznožmo
- zacvičí kolébku s jednou a oběma nohama nataženými (nohy za hlavu)
- zvládne trakař ve dvojicích
- ukáže most ze země, stojku s dopomocí
- předvede krátkou gymnastickou variaci z probraných cviků

Učební osnovy:

SOUBOROVÁ PRAXE – základní studium I. stupně

5. ročník**Žák:**

- aktivně se podílí na tvorbě a interpretaci krátkých etud
- dokáže hodnotit u svých spolužáků technické provedení, zejména z hlediska správného držení těla
- sleduje záznamy z vlastních vystoupení a svými slovy svůj výkon ohodnotí, zejména z hlediska správného držení těla
- hodnotí dílčí výsledky své i ostatních, umí vyhodnotit, kde udělal chybu a dokáže se z ní poučit
- účastní se veřejných tanečních vystoupení
- uvědomuje si odpovědnost za společné cíle

6. ročník**Žák:**

- citlivě vnímá skupinu, které je součástí a pracuje na vzájemných vztazích ve skupině
- uplatňuje své znalosti z tanečních technik v kolektivní práci a při interpretaci choreografií
- samostatně nebo ve skupině pohybově ztvárňuje vlastní nebo učitelem navržené téma a předvede jej před spolužáky
- vyjadřuje se k volbě hudby, přemýšlí nad obsahem choreografie a řeší v ní vztahy v rámci skupiny
- podílí se na tvorbě a interpretuje společnou choreografii před diváky v rámci žákovského koncertu, taneční přehlídky či ukázkové hodiny

7. ročník

Žák:

- vyjádří se pohybem samostatně, ve dvojici nebo v malé skupině a ostatní žáci jsou diváci, kteří pak hodnotí
- jejich výrazovou opravdovost a taneční provedení úkolu
- sleduje záznamy z vlastních vystoupení a svými slovy svůj výkon ohodnotí zejména z hlediska výrazové pravdivosti a celkového tanečního dojmu
- přemýšlí o choreografickém díle, vyjadřuje své pocity, dokáže říci, o čem bylo a rozpozná různé taneční styly
- zapojuje se do diskuze při hodnocení drobných úkolů při vlastní tvorbě nebo tvorbě svých spolužáků
- přijímá pozitivně připomínky svých spolužáků a učitele při řešení dílčích úkolů a vnímá je jako pomocnou ruku v posunu při tvůrčí práci

SOUBOROVÁ PRAXE – základní studium II. stupně

1. a 2. ročník

Žák:

- ohodnotí provedení vazby spolužáků z hlediska správného držení těla, souladu dynamiky pohybu, hudby a rytmu
- prezentuje se veřejně při společné choreografii na koncertě tanečního oboru či přehlídce dětských skupin scénického tance
- diskutuje o kostýmech a osvětlení, spolupracuje s pedagogem
- dokáže předvést výstup na dané téma, přičemž se nebojí vložit něco ze sebe a využívá získaných dovedností
- rozpozná kultivovaný pohyb, uplatní bezprostřední emoce a pravdivý projev ve vlastní i cizí choreografii
- vědomě se podílí na taneční souhře
- spoluvytváří pohyb ve dvojici, skupině a využívá spolupráce partnera, skupiny ke svému pohybovému vyjádření
- uvědomuje si spoluodpovědnost za společně vytvářenou taneční činnost
- osobním příkladem pozitivně působí na mladší spolužáky v souboru
- prezentuje svůj názor před pedagogem i spolužáky

3. a 4. ročník

Žák:

- navrhuje a diskutuje nad projektovými tématy
- podílí se na počítačovém zpracování hudby, videoprojekcí, fotoprojekcí
- přizpůsobí se během tance ostatním členům souboru v tempu, rytmu a výrazu
- hodnotí vlastní přístup k realizaci společného choreografického díla
- vnímá neoddelitelnost vztahů mezi intelektuální, emocionální a fyzickou stránkou člověka
- je schopen podílet se na návrzích kostýmů a scény

- používá prvky záměrně, drží se výrazové linie, jeho výraz je pravdivý, chápe téma choreografie
- spolupracuje s ostatními ve vzájemném naladění, citlivém vnímání, střídavě v roli vedené a vedoucí
- navštěvuje taneční představení a umí ho vlastními slovy ohodnotit
- příležitostně navštěvuje taneční semináře, při kterých si prohlubuje nebo získává nové poznatky z oblasti taneční techniky, improvizace či kompozice

6. ZABEZPEČENÍ VÝUKY ŽÁKŮ SE SPECIÁLNÍMI VZDĚLÁVACÍMI POTŘEBAMI

Škola je připravena pracovat se žáky se speciálními vzdělávacími potřebami.

Pokud žáci se speciálními vzdělávacími potřebami prokážou předpoklady pro studium některého z vyučovaných oborů a zájem o něj, jsou přijímáni v souladu s platným zákonem a vyhláškou.

Tyto žáky na žádost rodičů a na základě doporučení odborného posudku PPP nebo SPC vyučujeme v souladu se ŠVP speciálními pedagogickými postupy a alternativními metodami, zohledňujeme druh, stupeň a míru postižení, respektujeme individualitu a potřeby žáka. Uplatňujeme princip diferenciací a individualizace vzdělávacího procesu při organizaci činností, při stanovování obsahu, forem a metod výuky, důraz je kladen na přiměřený a rovnoměrný rozvoj klíčových kompetencí.

Na základě toho může schválit ředitel školy individuální vzdělávací plán, který se tvoří po přijetí takového žáka.

Při vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami, vzdělávání žáků uvedených v § 16 odst. 9 školského zákona a vzdělávání žáků nadaných postupuje škola podle vyhlášky Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 27/2016 Sb.

7. VZDĚLÁVÁNÍ ŽÁKŮ MIMOŘÁDNĚ NADANÝCH

Pokud u žáka pedagogicko-psychologická poradna diagnostikuje mimořádné nadání a zákonný zástupce požádá o individuální vzdělávací plán, škola jej po schválení ředitelem nadefinuje v příslušném oboru a žáka pak vzdělává podle tohoto individuálního vzdělávacího plánu.

Pokud učitel u žáka zjistí nadprůměrný talent, snaží se podnítit jeho zájem a podpořit jeho chuť rozvíjet dané vloh. Učitel výuku a rozvoj žáka „urychluje“ - žák má možnost postupovat kupředu a plnit výstupy dalších ročníků bez ohledu na výstupy ročníku, do kterého je zařazen. Učitel může určit rozhovorem se žákem a s jeho zákonnými zástupci směr a výhled jeho dalšího vzdělávání.

Při vzdělávání dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami, vzdělávání žáků uvedených v § 16 odst. 9 školského zákona a vzdělávání žáků nadaných postupuje škola podle vyhlášky Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy č. 27/2016 Sb.

8. HODNOCENÍ ŽÁKŮ A VLASTNÍ HODNOCENÍ ŠKOLY

8.1 Zásady a způsob hodnocení žáků

Hodnocení výsledků vzdělávání žáků se řídí vyhláškou č. 71/2005 Sb., o základním uměleckém vzdělávání, zákonem č. 561/2004 Sb. v platném znění a vlastním školním vzdělávacím programem vydaným v souladu s rámcovým vzdělávacím plánem základního uměleckého vzdělávání.

Výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených ve školním vzdělávacím programu jsou hodnoceny tak, aby byla zřejmá dosažená úroveň zvládnutí žákem, zejména ve vztahu k očekávaným výstupům formulovaným ve vzdělávacím programu, jeho vzdělávacím a osobních předpokladů a věku.

Hodnocení je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné a respektuje individuální vzdělávací potřeby žáků.

Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení; za první pololetí se vydává místo vysvědčení výpis z vysvědčení. Hodnocení výsledků vzdělávání žáka v pololetí a na konci školního roku na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm (známkou) a u žáků se speciálními vzdělávacími potřebami kombinací klasifikace a slovního hodnocení.

Žáci jsou hodnoceni klasifikací v jednotlivých předmětech na vysvědčení těmito stupni prospěchu:

- a) 1 - výborný,
- b) 2 - chvalitebný,
- c) 3 - uspokojivý,
- d) 4 - neuspokojivý.

Hodnocení výsledků vzdělávání žáka provádí vyučující v daném předmětu. Hodnotí úroveň zvládnutí žákem vzhledem k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům ve vztahu ke stanoveným výstupům vzdělávání stanoveným školním vzdělávacím programem tak, aby hodnocení průběhu a výsledků vzdělávání žáků bylo jednoznačné, srozumitelné, věcné, všestranné a srovnatelné s předem stanovenými kritérii.

Zásady hodnocení:

- žák musí vědět, za co bude hodnocen
- vycházíme z pozitivního hodnocení žáka
- při hodnocení je možné přihlídnout k momentální indispozici žáka

Charakteristika klasifikačních stupňů na vysvědčení:

- 1 – žák plní zadané úkoly a učební osnovy, ve výuce je aktivní, je schopný samostatné přípravy (přiměřeně ke svému věku), projevuje zájem o zvolený obor
- 2 – zadané úkoly a učební osnovy plní žák s drobnějšími nedostatky (na nižší úrovni)
- 3 – žák plní zadané úkoly a učební osnovy pouze částečně, jeho domácí příprava je průměrná
- 4 – žák neplní zadané úkoly a učební osnovy, má zásadní nedostatky v domácí přípravě

Žák je na konci prvního a druhého pololetí celkově hodnocen těmito stupni:

- a) prospěl(a) s vyznamenáním,
- b) prospěl(a),
- c) neprospěl(a).

Žák prospěl s vyznamenáním, jestliže je z hlavního předmětu hodnocen stupněm prospěchu 1 - výborný, v žádném povinném předmětu není hodnocen stupněm prospěchu horším než 2 - chvalitebný a průměr stupňů prospěchu z povinných předmětů nemá vyšší než 1,5. Není-li stanoven hlavní předmět, prospěl žák s vyznamenáním, jestliže není hodnocen v žádném povinném předmětu stupněm prospěchu horším než 2 - chvalitebný a průměr stupňů prospěchu z povinných předmětů nemá vyšší než 1,5. V případě použití kombinace slovního hodnocení a klasifikace postupuje škola podle pravidel pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků stanovených ve školním řádu (§ 30 odst. 2 školského zákona).

Žák prospěl, jestliže nebyl ani v jednom povinném předmětu hodnocen stupněm prospěchu 4 - neuspokojivý nebo odpovídajícím slovním hodnocením.

Žák neprospěl, jestliže byl z některého povinného předmětu hodnocen stupněm prospěchu 4 - neuspokojivý nebo odpovídajícím slovním hodnocením.

Nelze-li žáka hodnotit za první pololetí ze závažných objektivních příčin, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo ukončeno nejpozději do ukončení hodnocení za druhé pololetí příslušného školního roku. Nelze-li žáka hodnotit za druhé pololetí ze závažných objektivních příčin, určí ředitel školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo ukončeno do konce měsíce srpna příslušného školního roku.

Ředitel školy může uznat částečné vzdělání žáka, pokud je doloženo prokazatelným způsobem a od doby jeho dosažení neuplynulo více než 5 let. Uzná-li ředitel školy dosažené vzdělání žáka, uvolní žáka z vyučování a hodnocení v rozsahu uznaného vzdělání.

Hodnotíme:

- žákův zodpovědný přístup a pravidelnou domácí přípravu
- projevování vlastního zájmu o studijní obor
- žákovu snahu a jeho přínos v kolektivní práci
- žákovu schopnost sebereflexe
- žákův rozvoj v rámci jeho osobních možností a talentových předpokladů
- splnění školních výstupů
- žáka za prezentaci svých dovedností na veřejnosti v rámci akcí školy

Vyučující jsou povinni seznámit žáky s metodami a formami získávání podkladů pro hodnocení a klasifikaci stanovenými ve školním řádu.

Vyučující ve všech předmětech jsou povinni průběžně během školního roku hodnotit žáky, vhodně kombinovat podle typu předmětu praktické, ústní, případně jiné ověřování získaných znalostí, vědomostí, dovedností.

Vyučující je povinen prokazatelně sdělit žákovi klasifikaci při každém ověřování znalostí.

Podle možností sděluje vyučující klasifikaci a výsledky hodnocení citlivě, na základě žádosti zletilého žáka nebo zákonných zástupců nezletilých žáků individuálně. Vyučující je povinen vést přehlednou osobní evidenci o klasifikaci a hodnocení žáků.

8.2 Zásady a pravidla pro sebehodnocení žáků

Vyučující je povinen vést žáky k sebehodnocení, zejména s ohledem na výsledky praktických uměleckých činností a jejich prezentaci na veřejnosti.

8.3 Kritéria žáka pro postup do vyššího ročníku

Úspěšné absolvování postupové zkoušky: úspěšné absolvování postupové zkoušky s hodnocením 1, 2 nebo 3 a hodnocení z povinného předmětu známkou 1, 2 nebo 3.

Kritéria pro absolvování stupně studia:

- splnění učebních osnov daných tímto ŠVP pro I. či II. stupeň ZUŠ s hodnocením nejhůře hodnocením nejhůře stupněm 3 (uspokojivý) stupněm 3 (uspokojivý)
- absolventský koncert, vystoupení, případně komisionální zkouška před komisí nejméně tří učitelů (viz platná legislativa)

Komisionální zkoušky se konají ve smyslu §4, §5 a §6 vyhl. MŠMT ČR č. 71/2005 Sb. Předseda komise zajistí, aby byl proveden zápis o obsahu a výsledcích zkoušky do stanoveného formuláře a byl podepsán členy komise:

- postupovou zkouškou podle §4 vyhl. MŠMT ČR č.71/2005 Sb. se rozumí také veřejné vystoupení žáka
- v případě, že žák nebyl hodnocen z daného předmětu v prvním pololetí školního roku, nebo byl klasifikován stupněm neuspokojivý a je hodnocen stupněm neuspokojivý i za druhé pololetí, hodnotí komise výsledky vzdělávání žáka klasifikací za celý školní rok

8.4 Oblasti vlastního hodnocení školy

Vlastní hodnocení školy je nástrojem, který napomáhá zkvalitnění vzdělávání a výchovy ve škole.

Hlavní kritéria sebehodnocení školy:

- podmínky ke vzdělávání (prostorové, materiálové, personální)

- průběh vzdělávání (vzdělávací metody, prezentace žáků, hodnocení a klasifikace žáků)
- spolupráce s rodiči (podpora školy žákům, spolupráce, klima)
- komunikace školy s veřejností
- výsledky vzdělávání žáků
- řízení školy, kvalita vzdělávání pedagogických pracovníků
- toto hodnocení proběhne jedenkrát za dva roky

Vlastní hodnocení školy probíhá 1x ročně na pedagogické radě.